

Петко Р. Славейков

Орел и жук (базуняк, рогчо)

Заец, гоним от орел, подбягнал към жилището на жука и му ся молил да го избави. Жукът молил орела да не погубва молебника му и го заклевал във величавого Диа, за да не презира маленкостта му. А той гневно бъчнал жука с крило, дръпнал заяца и го изял. Жукът подирил орела, за да ся научи где е гнездото му и като го не имало, стърколил яйцата му и ги счупил. Орелът, без да знае кой му направи това, втори път измътил на по-високо място, но и тук жукът същото му направи, Тогази той, смаян какво да прави, възлязъл при Диа (что се казва, че е негово птиче) и третий път в полите му снесъл яйцата си, предал ги нему и го молил да ги пази. А жукът направил топче от кал и като възлязъл, метнал го в пазвата на Диа. Зевс се стреснал, скочил да стръси калта, но като забравил яйцата, стръсил и тях и ги строшил. И като разбрал, че жукът направил това, за да си отмъсти на орела, щото не само що презрял него, но и самого Диа обезчестил. За това и обадил на орела, когато дошел, че е жукът, що му прави тази пакост и си има правдата да го наскърбява. Но като не щял да изтреби рода на орелите, придумвал ги да се примирят. Жукът ся не склонил на това, а Дий преместил мътянието на орлите да бъде в друго време, догдето не са се появили жуците.

Не трябва да презираме никого и да не казваме, че не са нищо, и кога им направим зло, че не щат могат да ни отмъстят.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова
Ползван източник: Петко Р. Славейков, „Съчинения“, т. 4, „Български писател“, С.
1979.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4076>]